

*Sygn. akt VI K 621/14*

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 kwietnia 2015 roku

Sąd Rejonowy VI Wydział Karny w Świdnicy w składzie:

Przewodniczący SSR Maria Ćwik – Kulczycka

Protokolant Dorota Kloc

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej – Jacka Juszcza

po rozpoznaniu dnia 3 lutego 2015 roku oraz 16 kwietnia 2015 roku

sprawy karnej **A. S.**, urodzonej (...) w N., córki M. i J. z domu J.,

***oskarżoną o to, że:***

w nocy z 16/17 lipca 2014 roku w Ś., województwa (...), po uprzednim stosowaniu przemocy wobec D. S. polegającej na popchnięciu od tyłu, w wyniku czego pokrzywdzona przewróciła się na ziemię, zabrała w celu przywłaszczenia dwie torebki z zawartością dowodu osobistego, karty bankomatowej mBank, telefonu komórkowego marki S., kurtki jeansowej oraz pieniędzy w kwocie 120 złotych o łącznej wartości skradzionego mienia w wysokości 220 złotych na szkodę D. S., przy czym w czasie popełnienia zarzucanego jej czynu posiadała ograniczoną w znacznym stopniu zdolność do rozumienia swojego czynu i pokierowania własnym postępowaniem

***tj. o czyn z art. 280 § 1 kk i art. 275 § 1 kk w zw. z art. 31 § 2 kk***

I. oskarżoną **A. S.** uznaje za winną popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku, przyjmując, że stanowi on występki z art. 280 § 1 kk i art. 275 § 1 kk w zw. art. 11 § 2 kk w zw. z art. 31 § 2 kk, i za to na podstawie art. 280 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk w zw. z art. 31 § 2 kk wymierza jej karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk w zw. z art. 70 § 1 pkt. 1 kk wykonanie orzeczonej w punkcie I wyroku kary pozbawienia wolności oskarżonej warunkowo zawiesza na okres próby lat 3 (trzech),

***o.o.o.o.I. na podstawie art. 73 § 1 kk oddaje oskarżoną w okresie próby pod dozór kuratora sądowego,***

***o.o.o.o.II. na podstawie art. 72 § 2 kk zobowiązuje oskarżoną do naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej D. S. kwoty 220 złotych (dwieście dwadzieścia złotych) – w terminie 10 miesięcy od uprawomocnienia się niniejszego wyroku,***

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. B. kwotę 619,92 złotych (sześćset dziewiętnaście złotych i dziewięćdziesiąt dwa grosze) tytułem nieopłaconej pomocy udzielonej oskarżonej z urzędu,

IV. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżoną od ponoszenia kosztów sądowych w całości.

Sygn. akt VI 621/14

## UZASADNIENIE

***Sąd ustalił następujący stan faktyczny:***

D. S. i A. S. zamieszkują w Ś..

W nocy 17 lipca 2014 roku około godz. 1:00 D. S. wracała do swojego mieszkania mieszczącego się przy ul. (...) w Ś..  
Wcześniej

w restauracji (...) spożyła alkohol w ilości około 5 piw półlitrowych,  
w związku z czym była nietrzeźwa. Wychodząc z lokalu pokrzywdzona zauważyła siedzącą na stopniach wejściowych kobietę. D. S. idąc w kierunku swojego domu miała przy sobie dwie torebki – jedna damska z zawartością telefonu komórkowego, portfela z gotówką w wysokości 120 zł, kartą do bankomatu oraz dowodem osobistym. W drugiej torbie była kurtka dżinsowa, rękawiczki i fartuch roboczy. Kiedy pokrzywdzona znalazła się w odległości kilku metrów od wejścia do bramy budynku, w którym zamieszkuje została zaatakowana przez oskarżoną A. S. w ten sposób, że została przez nią popchnięta w plecy. Wskutek popchnięcia pokrzywdzona upadła na chodnik, a wówczas oskarżona wyszarpnęła jej z ręki dwie torebki i uciekła w stronę ul. (...). Tam przy murze naprzeciwko przychodni zdrowia oskarżona przeszukała obie torebki, zabrała pieniądze z portfela, a pozostałe rzeczy wraz z torebkami wyrzuciła za mur. Pokrzywdzona nie odzyskała zawartości obu torebek, wskutek upadku nie odniosła żadnych obrażeń poza drobnymi zadrapaniami skóry – nie korzystała z pomocy medycznej. Wartość skradzionego mienia pokrzywdzona oceniła na kwotę 220 zł.

**Dowód:**

- zeznanie świadka D. S. k. 6-7, 81-82
- wyjaśnienia oskarżonej k. 9-10, 22-24, 47-48, 73-73v
- protokół przeszukania k. 11-12

W toku postępowania przygotowawczego celem ustalenia stanu zdrowia psychicznego oskarżonej powołano biegłych psychiatrów.

Na podstawie badania stanu psychicznego oskarżonej, danych z wywiadu oraz informacji zawartych w aktach sprawy biegli orzekli, iż oskarżona cierpi na chorobę psychiczną określaną jako schizofrenia rezydualna. Oskarżona spożywa alkohol

w sposób szkodliwy i niekorzystny dla przebiegu choroby psychicznej i procesu leczenia doprowadzając do upojeń alkoholowych na podłożu patologicznym. T. criminis oskarżona miała znacznie ograniczoną zdolność rozumienia swojego czynu i pokierowania swoim zachowaniem w związku z upojeniem alkoholowym na podłożu patologicznym i przewlekłą chorobą psychiczną.

W przedmiotowej sprawie zdaniem biegłych zachodzą warunki opisane w art. 31§2 kk.

Zdaniem biegłych psychiatrów opiniowana może stawać przed sądem i odbywać ewentualnie zasądzoną karę w warunkach izolacyjnych w zakładzie karnym zapewniającym leczenie psychiczne.

**Dowód:**

- opinia sądowo – psychiatryczna k. 32-34

Oskarżona A. S. jest zamężna, ma troje dorosłych dzieci, nie posiada nikogo na utrzymaniu. Ma wykształcenie zawodowe, nie pracuje i pozostaje na utrzymaniu męża. Nie była karana sądowo.

**Dowód:**

- dane osobopoznawcze k 22
- dane o karalności k. 51

W toku postępowania przygotowawczego oskarżona przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu i wyjaśniła, że w dniu zdarzenia była pijana. Spożywała alkohol w restauracji (...). Po wyjściu z tej restauracji przez jakiś czas siedziała na schodach wejściowych do tego lokalu, do niej aż do momentu kiedy z lokalu wychodziła pokrzywdzona. Wówczas oskarżona poprosiła ją o papierosa, a pokrzywdzona odmówiła. Następnie widząc, że pokrzywdzona jest pijana poszła za nią i w pobliżu sklepu (...) popchnęła ją silnie w plecy, a potem ukradła jej dwie torebki wraz z zawartością. Wyjaśniła, że z jednej z nich zabrała jedynie pieniądze w gotówce – 120 zł, natomiast pozostałe rzeczy i torebki wyrzuciła za mur przy przychodni zdrowia przy ul. (...). Oskarżona stwierdziła, że nie przypomina sobie, aby w którejś z zabranych torebek był telefon komórkowy. Swoje wyjaśnienia oskarżona podtrzymała w dniu 24 lipca 2014 roku oraz 09 września 2014 roku przy ponownym jej przesłuchaniu w charakterze podejrzaney.

W postępowaniu jurysdykcyjnym A. S. przyznała się tylko do kradzieży pieniędzy na szkodę pokrzywdzonej i odmówiła składania wyjaśnień w sprawie. Podtrzymała odczytane jej wyjaśnienia złożone w postępowaniu przygotowawczym.

### **Dowód:**

- wyjaśnienia oskarżonej k. 9-10, 22-24, 47-48, 73-73v

### **Sąd zważył co następuje:**

W toku niniejszego postępowania sprawstwo i wina A. S. w zakresie zarzucanego czynu została dowiedziona ponad wszelką wątpliwość.

Dokonując ustaleń faktycznych w sprawie Sąd oparł się przede wszystkim na dowodach w postaci: zeznań pokrzywdzonej D. S. i wyjaśnieniach oskarżonej.

Pokrzywdzona w sposób logiczny i spójny przedstawiła okoliczności zdarzenia objętego zarzutem, wskazując jako sprawcę konsekwentnie od początku oskarżoną i opisując jej wygląd i szczegółowo opis samego zdarzenia.

Analizując zachowanie A. S. z punktu widzenia realizacji znamion czynu zabronionego Sąd podzielił pogląd prokuratora co do kwalifikacji prawnej czynu zarzucanego w akcie oskarżenia i przyjął, że w całości wyczerpał on ustawowe znamiona przestępstwa rozboju stypizowanego w art. 280§1 kk i art. 275§1 kk.

Nie ulega wątpliwości, że sposób działania oskarżonej poprzez zastosowanie przemocy polegającej na silnym pchnięciu w plecy miał na celu pokonanie jej oporu

i ułatwienie dokonania kradzieży 2 torebek wraz z ich zawartością. A w jednej z torebek były dowód osobisty, karta bankomatowa mBank, telefon komórkowy marki S., oraz pieniądze w kwocie 120 zł, w drugiej kurtka dżinsowa. Nie ma wątpliwości, że oskarżona zabierając torebki była zainteresowana ich zawartością i miała zamiar wejść w jej posiadanie. W ustalonym stanie faktycznym nie ma też wątpliwości, że A. S. zrealizowała swój zamiar. Kiedy oddaliła się na bezpieczną odległość, przeszukała zawartość torebek, w których posiadanie weszła i wyrzuciła z nich przedmioty, co do których uznała, że się jej nie przydadzą, zabrała tylko pieniądze. Należy uznać, że zachowując się w ten sposób oskarżona postąpiła już jako właściciel dysponując ukradzionymi wcześniej rzeczami i tym samym co do każdej z nich wyczerpała znamiona przypisanego jej przestępstwa. A. S. wyjaśniła, że nie zabrała telefonu pokrzywdzonej, że nie przypomina sobie, żeby był on w którejkolwiek z torebek, ale Sąd mając na względzie zeznanie pokrzywdzonej uznał, że został jej ukradziony przez oskarżoną również tenże telefon. Zeznania D. S. odnośnie tego co było w torebkach, fakt, że telefon zawsze nosiła przy sobie, codziennie, a tego dnia była w pracy i na pewno miała ze sobą telefon komórkowy są przekonujące. Pamiętać przy tym należy, że A. S. wyjaśniła, że nie przypomina sobie telefonu, to że go w torebce nie zauważyła i w konsekwencji nie zabrała, ale z torebką wyrzuciła za płot nie zmienia w niczym postaci rzeczy także w przedmiocie opisu czynu jak i jego kwalifikacji. Mając powyższe na względzie zasadnym było przyjęcie w tej kwalifikacji również art. 275§1 kk w związku z dokonaną jednocześnie kradzieżą dowodu osobistego.

Nie bez znaczenia w ocenie prawnokarnej czynu popełnionego przez oskarżoną w zakresie stopnia jej zawinienia były wnioski wynikające z opinii biegłych psychiatrów. Orzekli oni, że A. S. in tempore criminis miała znacznie ograniczoną

zdolność rozumienia swojego czynu i pokierowania swoim zachowaniem w związku z upojeniem alkoholowym na podłożu patologicznym i przewlekłą chorobą psychiczną. W przedmiotowej sprawie zdaniem biegłych zachodzą warunki opisane w art. 31§2 kk - działanie w stanie poczytalności ograniczonej. Wnioski wypływające z opinii biegłych Sąd przyjął jako własne uznając tę opinie za rzetelną i wyczerpującą.

Stan poczytalności ograniczonej odróżnia od niepoczytalności jedynie to, że sprawca działający w tym stanie zachowuje zdolność rozpoznania własnego czynu i pokierowania swym postępowaniem, są one jedynie w znacznym stopniu ograniczone. Nie wyłącza on więc winy, lecz jedynie umniejsza jej ciężar.

Na stopień winy wpływa stopień ograniczenia poczytalności sprawcy.

Poczytalność ograniczona w odróżnieniu od niepoczytalności ma charakter „liniowy”, a nie „punktowy”. Należy ją zatem rozpatrywać jako określone continuum w obszarze między pełną poczytalnością a pełną niepoczytalnością. W zależności od oceny miejsca uplasowania konkretnego wypadku w ramach owego continuum sąd podejmuje określone decyzje w przedmiocie wymiaru kary. Im bliższy jest stopień ograniczenia poczytalności punktowi całkowitego jej zniesienia (niepoczytalności), tym zakres uwzględnienia tego faktu przy wymiarze kary powinien być szerszy i odwrotnie. (Marcin Berent Komentarz do art.31 Kodeksu karnego, LEX OMEGA)

Sąd ma możliwość wymierzenia w takiej sytuacji kary od jej nadzwyczajnego złagodzenia przez potraktowanie tej okoliczności jako zwykłej okoliczności łagodzącej aż do jej nieuwzględnienia w tej płaszczyźnie.

Przy podejmowaniu decyzji sąd powinien kierować się przede wszystkim stopniem tego ograniczenia, uwzględniając go w kontekście innych zasad wymiaru kary opisanych w art. 53.

Sąd w niniejszej sprawie nie uznał, by wobec oskarżonej zachodziła możliwość nadzwyczajnego złagodzenia kary ponieważ oskarżona wiedząc o swojej chorobie psychicznej trwającej od lat, zażywaniu leków psychotropowych i znając zalecenia lekarskie z chorobą tą związane sama wprawiła się w stan nietrzeźwości. Wnioski wynikające z opinii biegłych lekarzy psychiatrów odnośnie spożywania przez oskarżoną alkoholu są jasne – „oskarżona spożywa alkohol w sposób szkodliwy, niekorzystny dla przebiegu choroby psychicznej i procesu leczenia. Doprowadza w ten sposób do upojeń alkoholowych na podłożu patologicznym”.

Ograniczona w stopniu znacznym poczytalność sprawcy stanowi istotną okoliczność łagodzącą, lecz podstawą stosowania nadzwyczajnego złagodzenia kary może być tylko wtedy, gdy ta okoliczność zestawiona z innymi obciążającymi i łagodzącymi prowadzi do wniosku o niewspółmiernej surowości najniższej kary za dane przestępstwo, co wynika z istoty instytucji nadzwyczajnego złagodzenia (wyrok SN z 20 kwietnia 1977 r., V KR 52/77, OSNKW 1977, nr 7–8, poz. 83).

Sąd dokonał modyfikacji kwalifikacji prawnej czynów zarzucanych oskarżonej poprzez przyjęcie kumulatywnej kwalifikacji czynu zabronionego zgodnie z art. 11§2 kk, który to przepis umożliwia, a nawet wprost nakazuje, wydobycie i ujawnienie w kwalifikacji czynu zabronionego faktu, że czyn ten stanowi zamach na dwa lub więcej dobra karnoprawnie chronione.

Wymierzając karę Sąd wziął pod uwagę dyrektywy jej wymiaru określone w art. 53 kk. Jako okoliczności obciążające Sąd potraktował fakt nagminnego występowaniu tego typu przestępstw na terenie własności tutaj Sądu oraz w skali całego kraju, znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu wyrażający się w rodzaju naruszonych przez oskarżoną dóbr chronionych prawem, działanie z niskich pobudek, pod wpływem alkoholu.

Jako okoliczność łagodzącą Sąd uznał ograniczoną w stopniu znacznym poczytalność sprawcy.

Biorąc pod uwagę wskazane okoliczności Sąd wymierzył oskarżonej karę 2 lat pobawienia wolności uznając, iż kara w takim wymiarze pozostaje adekwatna zarówno do stopnia winy oskarżonego, jak i dużego stopnia społecznej szkodliwości jej czynu, nie przekraczając przy tym granic kary sprawiedliwej i spełniającej swe cele zarówno w zakresie prewencji indywidualnej jak też i generalnej. (pkt I)

Jednocześnie Sąd uznał za właściwe zastosować na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk wobec oskarżonej dobrodziejstwo warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności. Sąd uznał, że wobec A. S. zachodzi pozytywna prognoza kryminologiczna. Oskarżona może i powinna z faktu wydania wyroku skazującego w zawieszeniu wyciągnąć pozytywne wnioski na przyszłość i zmienić swoje postępowanie tak, by nie wejść ponownie w konflikt z prawem. Groźba zarządzenia kary w trzyletnim okresie próby skutecznie powinna powstrzymać oskarżoną od podejmowania jakichkolwiek działań, mogących naruszać porządek prawny. Nadto fakt zastosowania wobec niej nieizolacyjnej kary umożliwi dalsze leczenie psychiatryczne a także w razie potrzeby odwykowe, bowiem oskarżona winna powstrzymywać się od spożywania alkoholu. (pkt II)

W celu nadzoru nad zachowaniem oskarżonej i przestrzeganiem przez nią prawa Sąd oddał ją w okresie próby pod dozór kuratora. ( pkt III)

Oskarżona winna także zadośćuczynić pokrzywdzonej doznaną stratę poprzez naprawienie poniesionej przez nią szkody w całości. Jak ustalono w toku postępowania przygotowawczego ogólna wartość skradzionego przez A. S. mienia wyniosła 220 zł i taką właśnie kwotę oskarżona zobowiązana jest zapłacić na rzecz pokrzywdzonej. Wyznaczając oskarżonej czas na dokonanie zapłaty

w wymiarze 10 miesięcy od uprawomocnienia się niniejszego wyroku, Sąd wziął pod uwagę fakt, iż oskarżona nie pracuje pozostając na utrzymaniu męża. Ratalna spłata kwoty 220 zł na rzecz pokrzywdzonej nie spowoduje w budżecie domowym oskarżonej rażącego uszczerbku w skali miesiąca ( pkt IV)

W punkcie V wyroku Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. J. B. kwotę 619,92 zł tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonej, a odpowiadającą nakładowi pracy obrońcy.

Biorąc pod uwagę sytuację materialną i możliwości płatnicze oskarżonej Sąd na podstawie art. 624§1 kpk zwolnił ją od ponoszenia kosztów sądowych w sprawie, zaliczając wydatki na rachunek Skarbu Państwa i nie obciążył opłatą sądową.